

इति यजु० ३५, १३ स्वार्थे प्रयोगात् । “अनङ्गाहमन्वा
रभामहे आलभामहे सृशाम” इति वेददीपः । [रुहे च ।
अन्वारुह लि० अनु+आ+रुह-क्त । अधिकृदे । पश्चादा-
अन्वारोहण न० पश्चात् आरोहणम् । पश्चादभर्त्तरि ऋते पश्चात्
सह वा स्त्रियाश्चिंतारोहणे तच्च “ब्रह्मचर्यं तदन्वारोहणं
वेति” वि० सूत्रे विहितम् विहतमनुभरणशब्दे ।

अन्वासन न० अनु+आस-ल्यट् । अनुपवेशनेन सेवने ।

अन्वासित लि० अनु+आस-कर्मणि क्त । पश्चादुपवेशनादिना
सेविते “अन्वासितमरुन्वत्येति” रघुः ।

अन्वाहार्य न० मासि मासि आह्वयते अनु+आ+ह-
कर्मणि खलत् । “यच्छ्राद्धं कर्मणा मादौ या चान्ते दक्षिणा
भवेत् । आमावास्यां द्वितीयं स्वादन्वाहार्यं विदुर्बुधा इति”
कात्यायनपरिभाषिते नान्दीसुखश्राद्धे, अमावास्यायां
मासि मासि कर्त्तव्ये श्राद्धे, दक्षिणायाञ्च “पितृणां मासिकं
श्राद्धमन्वाहार्यं विदुर्बुधा इति मनुः । “सर्वाण्येवा-
न्वाहार्यवन्ति” गोभि० । अन्वाहार्यं नान्दीसुखश्राद्धम्
दक्षिणा च तदुभयवन्ति । स्वार्थे कन् तल्लेन । “पिण्डा-
न्वाहार्यकं श्राद्धं कुर्यान्मासाह मासिकमिति” मनुः मासि-
मासिककर्त्तव्यश्राद्धस्यानुमासमाह्वयमाणत्वात् नान्दीसुखस्य
संस्कारादौ आह्वयमाणत्वात्, दक्षिणायाः कर्मणां
पश्चात् आह्वयमाणत्वाच्च तथात्वम् ।

अन्वाहार्यपचन पु० अन्वाहार्यं तदर्थाच्च पच्यतेऽनेन पच+
ल्युट् । दक्षिणाग्नौ ऋग्वेदविधिना स्थापितेऽग्नेौ ।
“अथ ह्यैनमन्वाहार्यपचनोऽनुशशासापो दिशो नक्षत्राणि
चन्द्रमा इति छा० उप० । अन्वाहार्यपचनो दक्षि-
णाग्निरापो दिशो नक्षत्राणि चन्द्रमा इत्येतमेवमम चतस्र-
स्तनवस्तुर्वा अहमन्वाहार्यपचनः विभज्य आत्मानं स्थितः
इति” भा० । “प्रसिद्धं हि दर्शपौर्णमासयोर्न्याहार्यपचने
हविः अपयन्तीति” आन० गि० । “यस्मिन्नाहवा वा
साम्ना वा यजुषा वा समिधं वाभ्यादध्यादाकृतिं वा
जुहुयादन्ते दक्षिणां वा हरेयुरनु वा गमयेयुर्देक्षिणा
वाहेन हरन्त्यान्वाहार्यपचनो भविष्यतीति अनु वा गम-
यन्ति” इति शत० ब्रा० तस्य निरुक्तिर्दर्शिता ।

अन्वाहित लि० अनु+आ+धा-क्त । कृतान्वाधाने, वज्रौ-
प्रक्षिप्तसमिद्धिशेषे अन्वारोपिते” आधेः स्वामिनोदा-
नार्थमपरस्वृङ्क्षे निक्षिप्ते च । “अन्वाहितं याचितक-
मिन्वादि वा” ।

अन्विच्छा स्त्री अनु+इष-ञ नि० । अन्वेषणे ।

अन्वित लि० अनु+इष+क्त । अनुगते, युक्ते, सङ्गमस्वजे,
शाब्दबोधे विशेष्यताप्राप्ते च “प्रकृत्यर्थांस्त्वान्वितस्वार्थबोधकत्वं
प्रत्ययानामिति” न्यायः ।

अन्विष्ट लि० अनु+इष क्त । अन्वेषिते कृतान्वेषणे । “यदायु-
रन्विष्टमृगेः किराते” इति कुमा० । कृतान्वेष्याने च
“अन्विष्टः स्यात् प्रमातेन पाप्मदोषादिरजित” इति
शा० भा० ।

अन्विति लि० इष-क्तिन् नमस्कारेण अनुकूला इतिः यस्य ।
नत्या अनुकूलताप्राप्ते “अन्वितिरसि दिवे स्वेति” ता०
ब्रा० । “अन्वितिः प्रनुकूलनतितुक्तोऽस्मिति” भा० ।

अन्वीक्षा स्त्री पश्चात् देवा पर्यालोचना प्रा० स० । वेदयाव्य-
अव्ययस्य पश्चात् तदर्शनिश्चयार्थं तदर्शपर्यालोचने, अन्वीक्षाये
हिता ठक् । आन्वीक्षिकी तर्कीयिका । “आन्वीक्षिकी भौश-
नानामिति” गीता । ल्युट् । अन्वीक्षणस्यत्व न० ।

अन्वीत लि० अनु+इ गतो कर्त्तरि क्त । अनुगते अन्वितशब्दाद्ये
अन्वीप लि० अनुगता आपो यत्न स्थानादोऽनुत्समा०
अचि आत इत् । अनुगतजने स्थाने, देशे वाच्ये तु
“अदनोर्देशे” इति पा० क्त, अनूपोदेशः ।

अन्वृच अव्य० ऋचि विभ० अव्ययी० अच् समा० ।
ऋचीत्यर्थे । “विष्टुभश्चान्वाह तामाभुक्तो बभूवुस्तं वेदा-
मन्वृचमिति” शत० ब्रा० ।

अन्वेष्ट पु० अनु+इष-भावे षञ् । अन्वेष्टव्ये अनुसन्धाने
गवेषणे “वयं तत्त्वान्वेषाम्नाधुक् ! कृतास्व” सन्तु कृतीति”
शत० ।

अन्वेष्टण न० अनु+इष-भावे ल्युट् । अनुसन्धाने गवेषणे
नष्टव्यस्य दर्शनाय जाभावा वा व्यापारभेदे । “रन्वीष्टेष्टण-
दक्षाणां द्विषामासिपतां ययो” रघुः ।

अन्वेष्टणा स्त्री अनुगता एष्टणा “इष्टेरनिष्कार्यकस्येति”
पा० युच् टाप् । तत्त्वानुसन्धाने तर्कादिना ज्ञातपदार्थस्य
शुद्ध्यर्थं शुद्ध्यादिना समर्थने गवेषणे च ।

अन्वेष्टित लि० अनु+इष गतो-इष-स्वार्थे णिच्-कर्मणि
या क्त । गवेषिते, कृतान्वेष्याने च ।

अन्वेष्टिन् अनु+इष-णिनि । गवेषणकर्त्तरि “तो सीतान्वे-
षिषौ ऋधं लूनपक्षमपश्यतामिति” रघुः । स्त्रियां ङीप् ।

अन्वेष्टव्य लि० अनु+इष-कर्मणि तव्य । अनुसन्वेष्टे “सोऽन्वेष्ट-
व्यः स विजिज्ञासितव्य इति श्रुतिः “अन्वेष्टव्यात्मविज्ञा-
नात् प्राक्प्रमादत्वमात्मन” इति शा० भा० ।

अन्वेष्टृ लि० अनु+इष-शीलार्थे णच् वा णङ्भावः । गवेषण